

Paladsteatret.

„Præsteenken“.

Paladsteatrets nye Film „Præsteenken“, som Hr. Carl Th. Dreyer har bygget op paa Grundlag af Kristofer Jansons Fortælling, har mange gode Egenskaber og har Betingelser for at underholde, selv om den sikkert ikke bliver en saadan Tilløbs-Film, som vi har set flere af fra svensk Side.

Emnet i Romanen af Filmen er det middelalderlige Problem Præsteenken, der havde Ret til at kræve af den ny Præst i Kaldet, at han skulde gifte sig med hende.

Margrethe Pedersdatter har lagt tre Ægtemænd i Graven, — alle Præster, og hun forlanger nu af den fjerde i Kaldet, at han ogsaa skal gifte hende. Skønt han har en Kæreste, gaar den fattige, unge Præst ind derpaa, i Haab om, at den gamle Kone snarest skal dø. Hun synes imidlertid at kunne leve evindeligt, og man ser nu, hvorledes denne gamle og stærke Kvinde bøjer sin unge Ægtemand — og hans Kæreste med, der under falsk Foregivende er kommen i Huset. Hun er som en streng Opdrageriske for dem, og tilsidst kommer de til at elske hende. — En Dag efter lang Tids Forløb opdages det rette Forhold mellem de to unge, den gamle mindes sin egen Ungdom, da hun gik i fem Aar og ventede paa, at en gammel Præsteenke skulde dø. Hun gør op med sig selv, og en Morgen findes hun død i sin Seng, — Vejen er bannet for de to unge, der arver al Præstegaardens Rigdom.

I en Film virker Emnet noget tyndt og temmelig uinteressant; der er Mangel paa Handling; der s k e r ikke noget. For at bøde derpaa, har Instruktøren udstyret Filmen med en Række middelalderlige Scenerier fra norsk Bondeliv, meget gode Billeder, men noget umotiverede. Og rent uforstaaeligt er nogle Lystspil-Scener og de. Tekster, der er blandet ind i Filmen, — saa meget mere som denne paa Programmet kaldes e t D r a m a. Det bliver paa denne Maade en underlig Anretning.

Hvad der bærer Skuespillet er de gode Naturbilleder — som altid i svensk Film — og et rent ud fortræffeligt Spil af Hildur Calberg som den gamle Præsteenke.

— Før Pausen saa man en Nordisk Film-Farce med bl. a. Rasmus Christensen og Frederik Buch og det fortræffelige Byttarbillede fra sidste Uge.